

Taloudesta, kirjaamisesta ja Sipoosta

Alun perin tarkoitukseni oli kirjoittaa kustannuslaskennan puuttumisesta aivan liian monessa viranomaisorganisaatioissa. Olen todella ihmetellyt sitä, etteivät viranomaiset halua tai viitsi laskea riittävällä tarkkuudella oman työnsä ja tuotostensa kustannuksia. Eihän se ole edes kovin vaikeaa ja työlästä. Kun vuoden alussa numeroi kaikki työnsä ja ennakkoon jakaa tulevat kustannuksensa sopiviksi yksiköiksi kasaamalla ne työkustannusten päälle, niin tehtäväksi jää vain työajan kirjaaminen tehdyille työlle ja saatujen tulosten laskeminen. Täytyyhän muistaa, että mm. maanmittaustehtävissä palkkakustannukset ovat kuitenkin 75–80 % kaikista kustannuksista ja kiinteät ja muuttuvat kustannukset ovat aika helposti jaettavissa. Kun sitten vyörytetään sisäiset kustannukset tuotannon päälle, niin tiedetään paljonko jokin tuote, esim. lohkominen oikeasti maksaa. Tämä sitten ohjaa toimintaa ja hinnoittelua sekä mahdollistaa arvioimaan mahdollisten ulkoisten palvelujen hankinnan järkevyyttä. Miksei tätä millään tahdota tehdä?

Mielenkiintoisemmaksi asiaksi on kuitenkin noussut uuden hallituksen hallitusohjelmaan kirjaama kappale: ”Riidattomia saatavia koskevien asioiden käsittelyä sähköistetään ja keskitetään. Kiinteistöjen kirjaamisjärjestelmä uudistetaan. Siirretään kiinteistöjen kirjaamisasiat maanmittauslaitokselle.”

Kirjoitin asiasta jo viime syksyllä ja on hienoa, että asiassa on vuosien jähkailujen jälkeen päästy vihdoin eteenpäin. Edessä näyttäisi olevan säädöstarkistuksia ja ennen kaikkea maanmittauslaitokselle taas jättiurakka järjestelmän uusimisessa, koska pitäytyminen oikeusministeriön vanhassa IBM:n IDMS-tietokannassa ei ole kestävä ratkaisu. Hetkeäkään en

kuitenkaan epäile, etteivätkö maanmittauslaitoksen kehittäjät taas tätäkin asiaa ansiokkaasti hoitaisi. Toivottavaa olisi, että prosessi rakennettaisiin niin, että kaupasta siirryttäisiin suoraan toimitukseen, jossa käsiteltäisiin myös omistuskysymykset, kuten ennen tontinmittausten aikana. Tällöin rekisteröitäisiin samantien kiinteistö ja sen omistaja. Toimintamiehet olisivat silloin nykyisen jaon mukaisesti joko kunnasta tai valtiolta. Maanmittauslaitoksella tulee lohkomisten aikataulujen kanssa ongelmia, ellei hätää poisteta tilapäisiä määrääaloja perustamalla, kuten nyt tehdään. Määräaloista olisi kuitenkin hyvä päästä mahdollisimman suuressa määrin pois. Mikäli kauppa on vain omistajavaihdos eikä edellytä toimintaa, olisi harkittava, miten se hoidetaan. Kukin rekisterinsä osalta vai aina maanmittauslaitos? Kiinnitysten antamista ja järjestelyjä sopii sitten miettiä.

Järjestettiin asiat miten tahansa, niin isompi savotta myös henkilöstön kannalta on tiedossa, kun koko hoito siirretään oikeusministeriöstä maanmittaustoimen puolelle.

Sähköisen kaupan edelleen kehittämisenkin siirtynee sitten maanmittauslaitokselle? Tämä varsin mielekäs ja tärkeä hanke vaatii myös melkoista panostusta. Ja sitten on tämä suunnitelmätietojärjestelmä, joka on osoittautunut sitkeäkin sitkeämmäksi. Kyllähän se joskus tulee, mutta minkä sukupolven aikana, sopii kysyä. Mutta vasta kun se on toteutettu, voidaan puhua oikeasti kattavasta kiinteistötietojärjestelmästä, jota on jo tähän mennessä rakenneltu yli 20 vuotta.

Kun tätä Helsinki–Sipoo-aluekiistaa on seurannut nyt sitten n. vuoden ajan, niin ei siitä hupaisiakaan piirteitä ole puuttunut. Viime aikoina on eniten ollut esillä jääviys (ruots. *jäv*) eli esteellisyys. Vaikuttaa siltä,

että jos on ennakkoon jostain asiasta jotain mieltä, ja varsinkin jos sen on erehtynyt sanomaan, niin ei voi enää osallistua asiaa koskevaan päätöksentekoon.

Siis jos haluaa olla mukana päätöksessä, niin muistetaan ennakkoon pitää naama kiinni.

Tulihan se valtioneuvoston päätös sitten äänin 8–4. Vantaata ja Sipoota liitettäisiin Helsinkiin vuoden 2009 alusta alkaen n. 30 km² niin, että Helsingin kaupungin maapinta-ala kasvaisi runsaat 16 %. Nähtäväksi jää, kuinka tyylikkäästi Helsinki alueen ottaa hoitoonsa niin opetus-, terveys- kuin sosiaalitoimenkin osalta. Vähäisimpänä asiana ei ole infrastruktuurin ja uuden alueen rakentaminen. Maanmittaritkin ovat karkijoukoissa aluksi karttojen laatimisen ja rekisterien kuntoon saattamisen osalta ja aikanaan kiinteistönmuodostustyössä.

Jürgen Gronfors

jurgen.gronfors@luukku.com